

Competențele muzical-interpretative și rolul lor în formarea profesorului de educație muzicală

Musical-interpretative skills and their role in teacher music education training

HÎNCU Ionela, doctor, cercetător științific
Universitatea de Stat din Tiraspol

HÎNCU Ionela, doctor, scientific researcher
Tiraspol State University

Email: hincu_ionela@yahoo.com

ORCID iD : 0000-0002-5883-0926

DOI: [10.46728/c.18-06-2021.p274-277](https://doi.org/10.46728/c.18-06-2021.p274-277)

CZU: 371.13:78

Rezumat: În acest articol sunt reflectate valorile profesionale și morale ale profesorului de educație muzicală: capacități, deprinderi, priceperi, aptitudini și abilități organizatorice etc. care ocupă un loc deosebit în formarea măiestriei pedagogice. Activitatea interpretativă consolidează autoritatea profesorului ca muzician propagandist, a tot ce este mai bun, transformându-l în profesor veritabil al secolului XXI. Astfel, în formarea profesorului de educație muzicală o mare însemnătate o are relația reciprocă dintre interpretarea vocală, instrumentală, vocal-instrumentală și cunoștințele muzical-teoretice.

Cuvinte cheie: competențe, educație muzicală, profesor

Abstract: This article reflects the professional and moral values of the Music Education teacher: abilities, skills, aptitudes, organisational skills, and abilities, etc. that have a special place in the formation of pedagogical mastery. Performing activity reinforces the teacher's authority as a propagandist musician of all that is best, transforming him or her into a genuine teacher of the 21st century. Thus, in the training of the Music Education teacher, the mutual relationship between the vocal, instrumental, vocal-instrumental performance and musical-theoretical knowledge is of great importance.

Keywords: skills, music education, teacher

Introducere

Literatura de specialitate menționează, că profesiunea didactică nu se poate rezuma doar la aspectul *simplă sursă de cunoștințe*, rolul conducător al profesorului în activitatea didactică fiind însă una dintre coordonatele de bază ale misiunii sale. Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, din timp stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate [6].

Actualmente, formarea competențelor profesionale pentru realizarea procesului de educație muzicală în învățământul general este axată pe realizarea conceptului de predare a muzicii ca o lecție de artă. Această idee și-a pus amprenta și pe pregătirea viitorului profesor de educație muzicală și solicită implementarea unui sistem bazat pe tehnologii și metode moderne de /instruire. În formarea și dezvoltarea unui viitor profesor de educație muzicală, adică a unei personalități creative, emoționale, muzicale, un loc important îl ocupă bazele măiestriei pedagogice care cuprind un ansamblu de competențe pe care profesorul de educație muzicală le poate acumula în perioada de instruire a sa. Acest proces de instruire a viitorului profesor de

educație muzicală contribuie la dezvoltarea complexă a calităților personale și a deprinderilor profesionale, a aptitudinilor muzicale care sunt baza în formarea măiestriei pedagogice.

Cercetătorul V. Mîndîcanu în lucrările sale „Bazele tehnologiei și măiestriei pedagogice” [4] și „Profesorul Maestru” [5] subliniază că *măiestria pedagogică* reprezintă o modalitate de stabilire a nivelului de aplicare a capacităților care ar asigura profesorului un randament opțional, talentul pedagogic, ce-i asigură condiții de activitate productivă și creatoare cât mai înaltă și sugerarea condițiilor moral-civice. Așadar, profesorul-muzician, îndeplinind funcția de interpret este nevoit să mai exercite și funcția de cercetător. Elementul de cercetare în activitatea muzical-pedagogică este unul din criteriile care alcătuiesc o treaptă semnificativă în formarea acestuia. Profesorul-cercetător posedă capacități de observator a fenomenelor noi și găsește legătura acestora cu legitățile pedagogice care contribuie la dezvoltarea elevului.

În conformitate cu cerințele curriculare actuale, educația muzicală are drept scop formarea/dezvoltarea intelectual-spirituală a elevului contemporan prin anumite tehnici, formarea unor *competențe transversale* - care reprezintă un ansamblu integrat de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini dobândite de elev prin învățare. Realizarea scopului enunțat, preconizează o vastă și profundă pregătire a specialistului în materie de muzică, de psihologie/pedagogie, precum și în alte domenii limitrofe. În acest context, atitudinea elevului față de fenomenul muzical se va afla în raport direct cu cultura muzicală și competența didactică a profesorului [1].

Specialitatea de profesor de educație muzicală, în aspectul ei superior, este una din cele mai complexe specialități pedagogice. Realizarea scopului general al educației muzicale se va realiza dacă profesorul va cunoaște potențialul creativ al fiecărui elev, va observa manifestările creative ale elevilor nu numai în timpul orei ci și în activitățile extracurriculare, să le formeze obișnuința aprecierii. Prin urmare, cultura muzicală a elevului se va afla în raport direct cu cultura muzicală și competența didactică a profesorului.

Profesionalismul specialistului în acest domeniu ține de două aspecte importante, prezentate în Figura 1: competențe *muzicale* și competențe *pedagogice*, aflate în strânsă unitate.

Figura 1. Competențele profesorului de educație muzicală

Calea de conducere a muzicii spre altcineva este ea însăși o artă care trebuie însușită. Ca atare, în figura vie a profesorului, aceste două aspecte nici nu pot fi separate. În cadrul procesului instructiv-educativ, la lecții, este greu de despărțit aspectul muzical de cel pedagogic a profesorului. Explicația este următoarea: muzicianul și pedagogul în cazul dat nu urmăresc scopuri diferite, ci unul singur, acela de a cultiva elevului frumosul, de a-l înobilă, și de a-l înălța. Acesta este scopul pedagogiei, dar și al artei în general. În cazul nostru, aceste două domenii de activitate se contopesc, esența și menirea lor rămânând aceeași, într-un singur punct contopind-use, devenind un domeniu complex [5].

Nu întâmplător academicianul D. Kabalevski [3] evidențiază că în primul rând, este necesar ca profesorul de muzică să posede competențe de interpretare vocală și instrumentală. În acest context, Curriculumul de Educație muzicală subliniază, că orice înregistrare muzicală mecanică trebuie să constituie doar un supliment la interpretarea pe viu și nici într-un caz să n-o înlocuiască. Acest aspect este foarte important, deoarece interpretarea pe viu e legată de o influență emoțională mai mare a muzicii asupra elevilor. Așadar, în Figura 5, evidențiem

dimensiunile principale de competență a pedagogului din învățământul artistic, care se pot organiza în cinci grupe, după I. Gagim) [2].

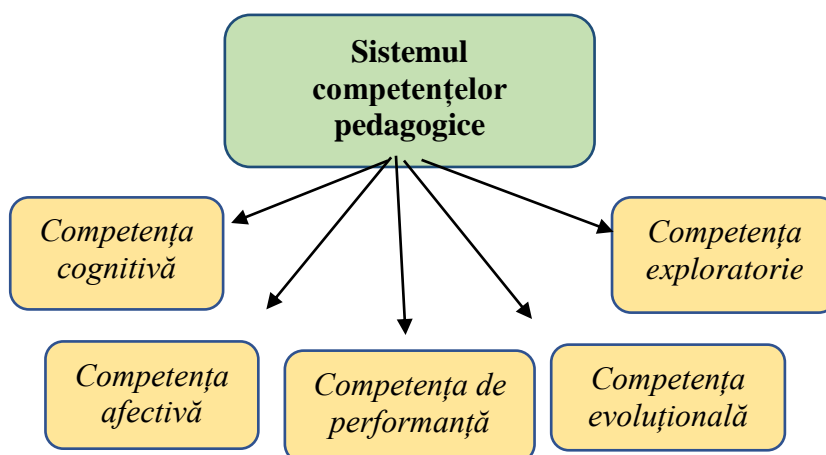

Figura 2 Sistemul competențelor pedagogice după I. Gagim

Fiind deseori sau mereu la lecție interpret, ilustrator, acompaniator, profesorul de muzică utilizează priceperea sa de a cânta la vocal sau la instrument: lecții-concert, convorbiri însoțite de interpretări vii ale muzicii, activități cu elevii din grupele cu program prelungit, în cercurile instrumentale etc. Astfel, în scopul realizării cu succes a obiectivelor propuse, profesorul de educație muzicală trebuie să fie competent și în domeniile prezentate în Figura 3.

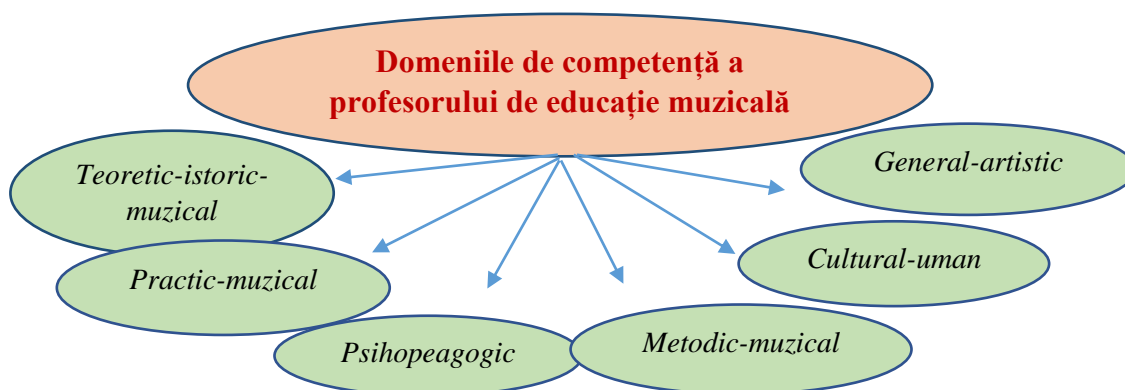

Figura 3. Domeniile de competență a profesorului de educație muzicală

Un alt aspect important în aprecierea profesorului de educație muzicală sunt cunoștințele muzical-istorice, care trebuie să cuprindă cultura muzicală din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre. Portretul perfect al profesorului de educație muzicală trebuie să includă un înalt nivel de cultură generală, orientarea în particularitățile curentelor de compoziție ale diversității genurilor muzicale, cunoașterea celor mai remarcabile opere, caracterizând cu flexibilitate stilul acestora, forma și mijloacele de expresivitate muzicală.

BIBLIOGRAFIE

1. Curriculum Național, Aria curriculară Arte. Disciplina Educație muzicală clasele V-VIII, Chișinău, 2019.
2. GAGIM, I. Omul în fața muzicii. Presa universitară bălțeană, Bălți, 2000.

3. KABALEVSKI, D. Cultivarea cugetului și sufletului. Chișinău: Lumina, 1987
4. MÂNDÂCANU, V. Bazele tehnologiei și măiestriei pedagogice, Liceum, Chișinău, 1997.
5. MÂNDÂCANU V. Profesorul Maestru, Pontos, Chișinău, 2009.
6. MOGONEA, Fl. R. Pedagogie pentru viitorii profesori. Editura universitaria Craiova, 2010